בסוד שיח

שיחות קודש

"הערוץ הנקי" יוצא לדרך

לנוכח העובדה כי הציבור הדתי־לאומי, כרוכו, מחובר לכבלים ולשידורי הלוויין, והסלולרי הוא חלק מהרגלות היום עם כל המשתמע מכך – נחתמה קבוצת אידיאליסטים במסגרת האמרית מחבר גם ללוות, להשקיע בעידוך כלל יהודי. העידוך הזה שיהיה מחובר גם לכלים, יהיה פתוח לכלל הזרמים בעולם האורתודוכסי ויאפשר צפייה נקיה במגוון גדול של תוכניות. הלוי יוסבו לכל הגילאים, ועל־פי הרכבות, לוח השידורים יכלול החל משעשועים בדף היומי ובתנ"ך, וכלה בדרמה וסיפורת לגיל הרך. כמו גדול יוסבה להתכניות שיוסבו לגילאים הצעירים ולא יחסרו תכנים בענייני משפחה וגיל ההתבגרות.

צוות ההקמה מתגאה מכל מה שקשור לשידורים ושלישיות קאים וכל תכליתו להאחיז את תודת־ישראל לעדיכה. שבע תחר כניות לדוגמא שתיצגו בפני הצופים הכלים הלוויין זכו לשבחים ולהערכה רבה. רבה של רשת־גן, הגרי"י אריאל שליט"א יהיה הרב הפוסק בכל שאלה הלכתית שתעורר. את קבוצת המשקיעים מייצג שלמה בדצבי (אשרת), בדצבי למד ב"כרם ביבנה" וב"מרכז הרב" וידיו רבילו בכל הקשור לעי סייה ציונית־עדכנית.

את הרב התכני מרכז מיודענו אבי רט. רט מביא לעידוך את נסיונו הרב בתחומי הזרוע והקשורת.

השניים מבקשים להזכיר, כי ניתן לזרים תוכניות אינטרנט לכל הגילים ולכל הדעות כלי לסכות מהנחיות של הגרי"א שפיזיה שליט"א והגרי"מ אליהו שליט"א.

אתנו לא קטן, שיתן סיכוי הוגן ליצירות ויוצרים רחיים ולי בוגרי המגמות לתקשורת.

הגר"מ אליהו שליט"א לא מרוצה מהשרות הלאומי לבנות

"הראשון לציון", הגר"מ אליהו שליט"א, שולל את רעיון השי רות הלאומי לבנות. את רעיון זו אין הגר"מ אליהו מסתיר וכאר שר שואלים אותו על כך וזא אומר בפירוש, כי דעתו אינו נוחה מכך, שבנות עזובות את בתיהם ומתגרשות במסגרת השרות הלאומי.

כאשר נשאל הגר"מ אליהו מדוע אם כן הוא מייעץ לבנות הפונות אליו היכן עדיף לשרת – וזא השיב, כי כאשר בני לו כי כלה ובעצה רעועה של הבת לצאת לשרות לאומי ודעתו לא תשר מע, הוא מייעץ לה על־פי הבנתו לבחור בין האלטרנטיבות המר עדות.

מדבריו של הגר"מ אליהו לאחד הפונים אליו בעניין זה, ניתן היה להסיק, כי הרב מדאג מאוד מהניוונות הקשים העומדים בפני הבת עם יציאתה מהעץ למסגרת בית אל תוך מערכת, שאחוזת התפרקות המוסרית נושבת בתן. אל הגר"מ אליהו הגי עו פיפודי מקרים שלא גרמו לו נחת.

מסתבר, כי לא תמיד יש למסקפות את הכלים לאכזף משמ עת ראויה על בנות השרות הלאומי, שקיומן לא הוכשרו לעמוד בפני הפיתויים המסבותים.

דעה זו של הגר"מ אליהו, מעוגנת גם בחוות־דעת של אישים תורניים בציבור הדתי־לאומי המלמדים בקרב־מרדש ובבתי אול פנא לבנות הבאות לשם לאחד שסיימו את השרות הלאומי.

להמשיך להתפלל או שמא הבריא?

קבוצות ובודדים שסיירו באחרונה בפולין וביקרו בקברי צדיקים בכל מרחבי פולין, מצאו במקום על כל קבר בקשה מר רשמה בעברית עשוה בניילון לאפותר. נא בקשו רחמים על הילד נועם בן יפעת וזוכן לרפואה שלימה.

ואכן, רבים התפללו לשלומו של הילד והם ביקשו לברר מעל רפי "הצוואה". מה עלה בגורלו. האם הבריא? האם להמ שיך ולהתפלל ושמא אפשר לתת עצה טובה נוסף על תפילת רבים?

כל היודע דבר על מקום ה'מצאו' של הילד ומצב בריאותו, מתבקש לפנות לכתוב שורות אלו. טלפון נייד: 051 770684.

הנח־השיר

לפני כשלושה שבועות כתבתי כאן על שיר של אברהם וילנסקי, מתלמידיו של הגר"ש טל שליט"א, ראש ישיבת "אור רות החיים". שעורר אצלי התרגשות רבה. השיר פורסם ב"אור רות החיים" – רף קשה למתלמידי הישיבה המשרתים בצבא. כמה מן הקוראים שאלו אותי "אם השיר כל כך נוגע בלב, מדוע אינו מתבלט עם הקוראים בחוויה הזאת?" בזריזות ניך הרצאתי את התחושות בשניים האחרונה מהגבינה יכאן השיר לפניכם:

כהלך
באתי את שעתי יום הכפורים.
משל היתה זו רק
תחנה הכרחית ולא רצויה
בדרכי.
בנסתי אל הבית פנימה וברוך ברגלי.
כיבוש עיני
הפרתי אף הוך תרתיו.
בעורלת לבבי
הכתמתי את סדרתו.
לא כבן המתחטא נשתי.
אף לא כוספתי קומתי כעבד.
כהלך באתי ובבגדי צואתי.
ורק במסתרים תבכה נפשי
את פניך ה' אבקש.

קריאה להספד

אם מדובה בזאת היתה מתפרסמת על אחד האדמו"רים, גדול בכל שיהוה, אין ספק כלל כי בני־ברק וירושלים "הלי מאוית" היו נחרדות מתובנה, שהרי צריך להשאיר גם משהו להקב"ה.

וכך כתוב בקריאה להספד על הגר"מ שך זצ"ל, שנפטר ביום ב' השבוע בביה. בנסת הגר"א בבית וגן ירושלים: "על עליית בסערה הסמימה של קהרנים האומה ומקדשה. אבי הסד סודק, נאון האגונים יחיד העולם, וכך במקרה – ש.ש.ו עמודי ומאורו. צדיק יסוד עולם, נשיא ישראל מוסר התורה ומפתיק שמועתה. שר האמונה והדאה, אדונינו מרנא ורבינו, רבנו הב רול בעל "אבי העזר" וכו'".

אין לי צל של ספק, כי הגר"מ שך זצ"ל היה מסתייג הס תיינות תיראה מנוסה כזה של מדעות אבל או הספד. וכידוע הוא שגדולי ישראל התנגנו ממש קיימיהם ככל האפשר בתתן תואים, שהרי בבית־דין של מעלה־מבקשים קבלות על כל תואר תואר. והו כבר מצנות שתוכנן נתן לבקשת הנשמה, שבאה בתולם לבני משפוזתה וקבלה לה הנוף הנכון לה בעולם האמת מכל הגזמאות שייחסו לה בחיי חיותה.

לעילוי נשמת "גנדי"

בנימין, בנו של דחבעם ואבי ה"ר, הוציא לאור בימים אלה בחוברת מיוחדת, קשיחה ומפוארת בניילון, את התיקון הכללי של רבי נחמן מברסלב.

המהדורה הזאת מוקדשת "לעילוי נשמת החבעם עמיקם בן שלמה שנרצח על קידוש השם". בנימין מפיץ את "התיקון" גם כסגולה לשמירה.

בנימין שהוא מראשי ישיבת "שובו בנים" של ברסלב, מגיע עם תלמידיו מדי לילה בחצות למערת המכפלה ללומר "תיקון חצות" ובדרך עוצרים לאמירת תהלים בקבר רחל.

"רבנו תם גדול בדורו"

בן כשלו ימלאו חמישים שנה להסתלקותו של מרן הגאון רבי יעקב משה הלל"ם זי"ע, קידש קדוש "אמר עליו. לא אחת אני מתפלא הביצד אין הציבור שלנו עולה לפקוד את קברי שכבות התלמוד בטבריה־ביל עת צרה ובזקר כללית ופרטית, שהרי צדיק היה הרב הלל"ם לפשושה של מילה.

נולד לאביו הגאון רבי יהולון הלל"ם ז"צל, שהיה דיין בבית דינו של "השרף מבריסק", המהרי"ל דיסקין זצ"ל.

בגיל 12 הביאו אביו להיכנס אצל "השרף מבריסק" שנמנה עליו את ההלל. "הילד הזה יודע ללמוד" – אמר. בגיל 15 חבר הזה לתלמידו המובהק של הגאון רבי צבי מוהל שפיריא זצ"ל, אחד מבחידי צדיקי הדור, וכעבור שנים הכיר את מרן הראי"ה קוק זי"ע, או רבה של נפו ושאו רבקה נפשו בו וראה בו את רבו ומר כל בכלל ענייין הרבני.

נמנה על ענוותנותו חכה לגילויים נוראים מן השמים. הדעיד הוא בעצמו שהיה לו גילוי מן השמים בעת שבא להתפלל ליד השתול המערבי וכו הנדעיהן, ממעלת נשמתו ונשמת רבו מרן הראי"ה קוק זי"ע. וראוה ספר הד הדים אגרת ב"א), והנה כאן מובא לראשונה פיפוד מפי בעל המעשה הלא הוא נבד מרן הג רי"ם, הגאון רבי יהולון הק"ש שליט"א, והפיפוד נשמע מרנם בעל ההילולא:

היה זה בשדוש אב שנת תרצ"ם. ישנהי עם סבי זצ"ל באותו חדר. בשעה שלוש לפנות בוקר לפרך אני מרגיש כי מישהו מושך בילי. התעוררתי ופניתי לעבר מיטת הסבא וראיתי שהוא שוכב עד במיטתו נשען עליידו. שאלתי מה קרהו וזה שיב לי כי חלם שהורידוהו מן השמים שהרבנו תם גדול בדורו היה ירש לסמוך שיב לי כי חלם שהורידוהו מן השמים שהרבנו תם גדול בדורו היה ירש לסמוך עליו. הסיפוף הגי לא יודע פשר חלומו. עניתי לו: אם הסבא לא יודע אני ואי לא יודע וכך חזרנו שנינו לישון. נרדמתי וכעבור זמן קצר הנה אני שוב מרגיש שהסבא מנער את ידי. שאלתי שוב סבא מה קרה. והשיבה חלמתי פעם נוספת שהורידוהו לי מן השמים שרבנו תם גדול בדורו הורה לסמוך עליו. אני ואי לא יודע משר החלומות הללו. חזרתי על דבריי: אם סבא לא יודע, אני ואי שלא יודע וכך שהרבנו לסיבוב שינה נוסף. כעבור־שעה והסבא מעיר אותי בשלישית שוב הל מתי שאומרים לי מן השמים כי רבינו תם גדול בדורו ירש לסמוך עליו אני לא יודע פשר הדברים.

סבי זצ"ל התפלל תמיד במניין שני ומנהגו היה לבוא לתפילה בשחרא עטר בשליית תפילין וכך היה אחד לביהו ובבית היה מניח תפילין של רבינו תם. באר תו בוקר, לאחר לילי החלומות – סבי צדיק היה לנטוע לבתים ואו בית וגן, תלי מידו"ר צבי גליס העמיד שם לרשותו רחיה כדי שיוכל לנשף בימי הקיץ החמים בסמוך לים.

המונית הזמינה לשעות הבוקר המוקדמות ועל־כן סבי התפלל אותו בוקר במניין "ותיקין". כרגיל יצא מביתו עטר בתפילין והנה כשהוד לביתו ועמד לה ניח תפילין של רבינו תם, גילה לתרמה הפלאה, כי יצא להתפלל בתפילין של רבינו תם במקום של רש"י, משום ששעות התפילין של ר"ת התחלפה לו בתפי לין של רש"י. חשב הסבא לדנע מה עשים, האו אחרו פניו האבר לו: עכשיו אני מבין את פירוש החלום שחלמתי שלוש פעמים בלילה זה. רצו למנוע ממני מ השמים את־עצמת הנפש על שהתלמוד לי התפילין ותעה כיוון שארצנו קן, אין לו צעד כלל ובלל האדרבה שמה אני". דע"א

"הלעיטני נא" (פרשת תולדות)

את המובא כאן סיפר האדמו"ר מסלונא, הגאון רבי יצחק ויינברג שליט"א סמוך לראש השנה התשס"ב במסגרת שיחות־קודש שפיניהם היה ביכוד הזרים.

האדמו"ר מגור בעל האמי־אמת זצוק"ל ביקר בארץ ישראל כמה פעמים עוד טרם השואה. באחד הביקורים הללו גלוזה אליו בנו מי שהיה מאוחד יותר האד מו"ר מגור בעל ה"בית ישראל" זצוק"ל. באחד הערבים נעלם ה"בית ישראל" למ ספר שעות בלי שידוזה על כך לאביו. בשובו לאנות בוקר שאל אותו אביו: איפה היית הבן השיב הלכתי לעיר העתיקה ואו לשמה שפיים) להכמים המקובלים הספרדים, לשמוע מה הם מדברים. מה הם לומדים ובמה הם עוסקים. שמע ה"א מרי אמת" והגיב: הרי באת אלי... הבן, ה'בית ישראל", לא עזב לאביו מילה, לא ניסה להסביר עצמו ושפשט שתק. שנה לאחר מכן, בפולניה, נכנס אחד האדמו"רים לביתו של ה"אמרי אמת" ולאחד כמה מילות בינוסתן אמר, כי קשה לו על רש"י על דברים שכלם בפרשת תולדות. בפסוק כ"ב על המילים: "על יעקב" אומר רש"י – "שמדבר בלשון התגנים שם נאי (פסוק י"ח). הביצד רש"י מייחס לישון קצוותיי דיבר, "יעקב־אבי" (פסוק ל"א). הביצד רש"י מייחס לישון קצוותיי "ויעקב הלך לדרכו" (פרק כ"ח פסוק ל'). אומר ישו ליעקב: "הלעיטני נא". הנה כמה פסוקים קודם לכן (פרק כ"ה פסוק ל') אומר עשו לישון קצוותיי "ויאמר עשו אל יעקב: הלעיטני נא". הנה ראים אנו שגם עשו משתמש בלשון תוגנים ברוגמת יעקב ואולי רק מקדה הוא שלא נקט לשון "נא" כאשר דיבר עם אביו? הקשיב בעל ה"אמרי אמת" מגור לד בדי האדמו"ר האדוה ובסיפו להצדיק את השאלה אמר: "קשיא רש" (באידיש כמר בן). באותה פרישה נכתו גם הבן בעל ה'בית ישראל' מגור ובישות אביו האדמו"ר אולי לבקשתו, קם להרץ את קושיית האדמו"ר האדוה. וכך אמר: כאשר ביקרנו באחדנה בירושלים עיר הקודש, הלכתי עיר אצל החכמים הספרדים המקובלים לשר אלו מה מהדברים הם ברברי־הדה ובמה עוסקים באותה שעה. האבן, הם בנעו באר מנע את מהדברים הם ברברי־הדה ובמה עוסקים באותה שעה. האבן, הם בנעו באר תה שאלה: שאאל האדמו"ר, הדי עשו גם אמר "הלעיטני נא", והדע רש"י מייחס מעלה מיוחדת לעיקר על שאמר לאביו "קום נא". התשובו מניה ובה, כי מילה "נא" ב"הלעיטני נא" אל עשו אינה מלשון בקשה אלא נא מלשון "אל תאל" שמנו נא, נא – שאינו מבושל דיי. עשו ביקש לאכול "מן האדום האדום" אפילו שאי נו מבושל דיי. ואכן "הלעיטני" היא מילה שאינה מן הניסוחין הידא מאשרית את כוונת המילה "נא" שלאחריה, אפילו אינם מבושלים דיים.

באותו תדיון בעל ה'בית ישראל' שיר קושיות. את זו־של האדמו"ר האמרת מנה עשה בדיוק כאותן שעות שבעלם לאביו. אבל החכמים הספרדים המקובלים, אלא שאו מפני בלבד אב שתק וקיבל את הבזיפה בהכנעה. האת הסיפור הזה סיפר האד מו"ר מגור בעל "שני מנחם" ה"ע לאדמו"ר מסלונא שליט"א, שהוא מתלמידיו המובהקים ומהישובים האשונה במלכות אצל אדמו"ר גור.

עורכת המוסף: נעמי גולן